

מאמרים ופרפראות

פרי עמלם של
הרבנים והרבניות
במושבים ובעירותבלב אחד
לאחדות

♥ העלון מופץ חנים להנאתכם ♥

העלון הנוכחי מוקדש לחברת דיילי גיווינג בע"מ בהנהלתו של
חברנו היקר ד"ר יונתן דונט הי"ו כהוקרה לעזרתו הנדיבה.| דברי פתיחה מאת הרב נתן קאהן,
יו"ר ומייסד ארגון "בלב אחד לאחדות"דברי
הרב

עמותת "עם ישראל חי" בע"מ והמקושש עצים בשבת

ונסביר על פי המשל של בן אדם הדופק בדלת
באמצע מפגש חברי עמותת "בלב אחד לאחדות",
ומזדהה עם שמו הפרטי בלבד, ולא מקבל
אישור כניסה.

רק אחרי שהוא מסביר שהוא אחד מחברי
העמותה הוא מקבל את אישור הכניסה.

כמו כן הקב"ה מסתכל עלינו כחסידיה אחת, ולכן
בגלל שצלפחד חילל שבת, כבר "עם ישראל"
בשם הכללי לא שמרו את השבת.

ואולי זה המשמעות של סוף "לשם יחוד..

בשם כל ישראל שאנחנו מזדהים במצווה זו
כחלק אינטגרלי מעם ישראל, כי כך רצונו יתברך
שכל עם ישראל ביחד ישמרו את המצוות.

גם בעמותה רגילה ישנם חברים פעילים המטווים
את העמותה לטובת כולם, וישנם חברים
פאסיביים האינם ממלאים את התחייבויותיהם
בעמותה, וחבל!

שנזכה לראות את כל עם ישראל חברים פעילים
בעמותת "עם ישראל חי" ובינתיים, בשמירת
התורה והמצוות שלנו לזכות את כל חברי
העמותה לחיים טובים ולשלום.

ידיכם עוז,

הרב נתן קאהן

יו"ר "בלב אחד לאחדות" ומייסדו

בפרשת שלח מספרת לנו התורה על המקושש
עצים בשבת שדן אותו משה רבינו על פי
השם לסקילה.

ידוע הגמרא והמדרש שהמקושש היה לא אחר
מאשר הצדיק צלפחד בן חפר (צלפחד אותיות
צל-פחד שחיינו היו מתוך יראת שמים) שהיה לו
עניין לחנך את עם ישראל לגבי החטא והעונש
של מי שמחלל שבת במזיד ובכוונה מראש
ועושה כך אחרי התראה של שני עדים הנוכחים
בעבירת החילול.

עם כל כוונותיו הטהורים, טעה צלפחד במעשה
הזאת, כי אסור לחלל שבת אפילו לחנך את עם
ישראל בכך.

רש"י מצטט את הגמרא שהסיפור הזה קרא
בשבת הראשון מיד אחרי מתן תורה, וכדבריו
"להגיד בגנותן של ישראל שלא שמרו אפילו
שבת אחת."

ופה אני שואל, כמה אנשים חיללו את השבת?
בגלל איש אחד ויחיד נאשם כל עם ישראל שלא
שמרו שבת?

ובהכרח חייבים להבין שאין הקב"ה מצפה
למצוות שלי בתור הזהות שלי הפרטי, אלא
בתור שאני חלק מעם ישראל.

תוכן
ענינים2 **חינוך ילדים**
הרב אופיר חיון
שליט"א3 **זוגיות**
הרב נתנאל
ששון שליט"א4 **טור הרבנים**
הרב רפאל שרעבי
שליט"א5 **אמונה וביטחון**
הרב ניואל אמזלג
שליט"א6 **סיפורים על גדולי ישראל**
הרב פוקס
שליט"א7 **פינת ההלכה**
הרב ישראל מאיר
אלחדד שליט"א8 **פינת השבת**
הרבנית יעקובי
תחי'9 **אשת חיל**
שיעור קבוע
בתירוש וגפן10 **מושקפיץ**
קומיקס12 **חידה למחודדים**
מי בתמונהריבוע זה מיועד לפירסום בריתות, אזכרות
ואירועים שונים, לפרטים פנו לדוא"ל / וואצאפ הנ"ל

העלון הבא יוצא לקראת ראש חודש סיון הבעל"ט 28/05

לשליחת הערות ותגובות למערכת העלון, באותם
נידונים של המאמרים המוגשים אליכם בדוא"ל:

1@belevechad.org או בוואצאפ מס': 055-9338682

ביקורת בונה

כורחו, את שיחתו של הבחור הצעיר. הבחור מתקשר למישהו ושואל אותו אם הוא זקוק לגנן. מעברו השני של הקו, כנראה, התשובה הייתה שיש להם גנן ושהם אינם זקוקים לגנן כרגע.

הצעיר ממשיך ומקשה "האם הגנן שלכם מקצועי לטעמכם?" כנראה שהוא מקבל תשובה שכן. הם מרוצים מהגנן שלהם, כי בעל החנות שומע את הבחור הצעיר ממשיך ומנדנד להם: "האם תהיו מוכנים לשקול להחליף אותו בעתיד?" כנראה שהוא קיבל תשובה שלילית. הוא הודה להם בנימוס וסיים את השיחה.

בעל החנות שנכמרו רחמיו על הצעיר ועל ניסיונותיו העקשנים שלא עלו בהצלחה, פנה אליו ואמר לו: "תראה, בחור צעיר. לא יכולתי להימנע מלהקשיב לשיחה. צר לי על התשובה השלילית שקיבלת, אבל שמע לאדם מבוגר ממך. אתה נשמע לי מאוד נחוש להצליח, ואני בטוח שיגיעו ימים טובים ותהיה לך הרבה עבודה". הבחור הביט בו ואמר בחיוך: "תודה על הדאגה, אבל אני דווקא מאוד מרוצה מהשיחה. אני הוא הגנן של המשפחה שאיתה דיברתי רק הרגע. זו הדרך שלי לוודא שאני עושה מלאכתי נאמנה".

מילה טובה מיד עושה טוב. הורים צריכים להביע את הערכתם ישירות לילדים שלהם כדי שהם לא יצטרכו לנחש מה חושבים עליהם ויחפשו הערכתם במילים טובות במקומות נשברים ומשנים.

רוני מתחילת המאמר. רוני הביט בחלב שנשפך בצער. אימו הבחינה בתגובתו, ומסרה לו מטלית לניגוב. היא בדקה את בגדיו, כדי לראות שאינו זקוק להחלפתם. מאיר ניגב את החלב שנשפך, ושוב מילא את הכוס כראוי. הוא הביט באימו וחייך. מבטו אמר: "תודה אמא, שלא אמרת כלום". אמא חייכה והמשיכה בעבודתה.

האמא הבחינה בצער שלו בכך ששפך את החלב. זה היה בלי כוונה. אין טעם לומר דבר. כל הערה תתקבל אצלו כביקורת מיותרת ולא כעצה מועילה. **אבל השתיקה של אימו הותירה בו רושם עז.** הוא מעריך אותה יותר. הקשר עם אמא התחזק. שתיקה לעיתים שווה זהב.

ונחתום בסיפור: בחור צעיר נכנס לחנות שכונתית ושואל את בעל החנות אם הוא יכול להשתמש בטלפון. בעל החנות מהנהן בהסכמה ושומע, בעל

הורים רבים מגזימים בהטפות מוסר. יש הורים שמנצלים כל הזדמנות כדי להטיף מוסר לילד שוב ושוב. כך ימצא את עצמו מאזין לסדנת הרצאות הקשורות לאחריות, משמעת אישית ובטיחות בבית.

לדוגמא: רוני (שם בדוי) מילא חלב בכוס כדי לשתות. ותוך כדי מזיגה לא שם לב שהכוס התמלאה על גדותיה, וכל מה שסביב התלכלך, סיטואציה של הצלפת ביקורת רבתי, תביא אותו למקום של צער וחרטה על המחשבה לשתות בכלל...

שנית, חשוב שההורים לא ימתחו ביקורת לפני אנשים. הלבנת פנים, העלבה, מהווה פגיעה של ממש בכבודו של הילד, חודרת לנבכי נשמתו ומערערת את הביטחון האישי שכל ילד כל כך זקוק לו. התורה דורשת לומר דברי תוכחה "הוכח, תוכיח". אבל מיד מוסיפה "ולא תשא עליו חטא". לא להלבין את פניו. זאת אומרת רצוי מאוד שלא להוכיח את הילדים בצורה מעליבה ופוגענית בזמן שהם בסביבת אנשים אחרים. אם הם נמצאים ברחוב, בגינה, בחנות. או אפילו בבית כשיש אורחים, להשתדל לרמוז או להעיר בנחת. יש שימליצו להרחיק את הילד המוכח מאחיו, כדי לא להביך אותו לפנייהם. גם ההורים, אנשים מבוגרים לא אוהבים שמביכים אותם לפני אנשים אחרים. "מה ששנאו עליך אל תעשה לחברך".

וכן, ישנה תגובה ושמה שתיקה. לפעמים התגובה הרגישה והיעילה ביותר היא לשתוק. בואו נחזור לידידנו הקטן

הרב נתנאל
ששון שליט"א

דוגיות

התרגיל שמחולל ניסים

שליליים. ניסיון להבין את הקשיים או הרקע שגרמו לו להתנהג כך.

סיפורים רבים מתארים הצלחות בעקבות תרגיל זה. אישה שבעלה עיכב את גירושה במשך 30 שנה - הצליחה, ללא שום שיחה או קשר ישיר, לגרום לו לחייג אליה מחו"ל ולהציע גט מתוך חרטה עמוקה - לאחר 30 ימי מחשבות חיוביות בלבד. גם אסירים שביצעו את התרגיל על השופטים שדנו אותם - זכו להקלות מפתיעות בעונשיהם.

סיפור מדהים על מהפך בזוגיות

דליה (שם בדוי) הרגישה שבעלה, יוסי, מתרחק ממנה. הוא נהיה קצר רוח, פחות מתקשר, והרבה להסתגר. ניסיונות לשוחח הובילו לריב, והיא הרגישה נואשת. במקום להמשיך להיאבק, היא החליטה לנסות את התרגיל במשך 30 יום, מבלי לשתף את בעלה.

שלב א': הכרת הטוב

דליה ישבה עם עצמה וכתבה בכל יום 3 טובות הנאה שקיבלה מיוסי לאורך השנים - קטנות כגדולות:

איך בתחילת הדרך היה מבשל לה כשהייתה עייפה, איך עבד קשה כדי לפרנס כשהיא למדה, איך תמך בה כשאיבדה קרוב משפחה, אפילו שהיה קשה - היא חיפשה זיכרונות טובים.

שלב ב': איתור תכונות טובות

דליה התמקדה במידותיו החיוביות של יוסי: ראייתו העניינית, חוש ההומור שלו, העובדה שהוא נאמן וביתי.

שלב ג': סגנון ודין לכך זכות

דליה התחילה לדון את התנהגותו בליבה - אולי יוסי לחוץ מהעבודה... אולי יש לו תחושת כישלון שהוא לא מצליח לשמח אותה... אולי הוא פשוט מתמודד עם עייפות רגשית שהוא לא יודע לבטא...

היא לא התווכחה איתו, לא דרשה, לא לחצה - אלא עשתה רק את העבודה הפנימית.

התוצאה:

אחרי שלושה שבועות, דליה שמה לב שפתאום יוסי מציע לה לצאת יחד, משוחח יותר, אפילו מחייך יותר. הוא עצמו לא הבין מה השתנה - אבל היא הרגישה את זה ברור. הלב שלה השתנה - וכך גם הלב שלו.

זהו כוחו של הלב. כשאנו חושבים טוב - אנו משדרים טוב. וכשאנו משדרים טוב - לב האדם האחר מגיב בהתאם.

ידוע כי המשאב החשוב ביותר במהלך חיינו הוא - בני אדם. כל דבר שנרצה לעשות בחיים - להשפיע, לבנות ולהשיג, לעולם נעשה זאת עם אנשים נוספים ואף פעם לא לבד.

מחקרים בתחום האינטליגנציה הרגשית מצביעים על כך שאחד החסמים המשמעותיים ביותר להצלחה בחיים - **בזוגיות**, במשפחה ובקריירה הוא דווקא **מערכות היחסים**. כל מי שהצליח באמת לאורך זמן, הצליח בזכות יכולתו להתחבר לאחרים. לפיכך, היכולת לבנות ולשמר קשרים טובים היא מיומנות יסוד שכל אדם השואף להצלחה חייב לטפח.

בטור זה נחשף לאחד התרגילים העוצמתיים ביותר שיש. **מדובר בתרגיל מפתיע**, שמעורר השתאות שוב ושוב בכל שכבות הציבור. אלפי עדויות מספרות כיצד הצליח להשפיע באופן דרמטי על מערכות יחסים - עם ילדים, בני זוג, תלמידים, הורים, מורים ואפילו שופטים ושוטרים.

ישנם **סיפורים רבים** על הצלחות יוצאות דופן בזכותו - אנשים שהפכו מיריבים למתקרבים, ילדים שהשתנו בלי מילה של שיחה, ויחסים קפואים שנמסו לפתע. שורש התרגיל לקוח מדבריו של החכם באדם - שלמה המלך: **"כַּמֵּיִם הַפָּנִים לַפָּנִים - כֵּן לֵב הָאָדָם לָאָדָם"** (משלי כ"ז, י"ט).

הרעיון שבפסוק: כמו שמים משקפים את פנינו - כך לבבות בני האדם משקפים את כוונותינו כלפיהם. הגאון מוילנא מפרש: אם אדם מביט למים בפנים עקומות, המים ישקפו אותו כך. אם נרגיש בלב רגשות טובים כלפי אדם אחר - ליבו, גם מבלי שיבין זאת, ירגיש בכך ובליבו יתפתחו רגשות זהים.

כך גם כותב האור החיים הקדוש: הלבבות מתקשרים זה לזה בממד פנימי וסמוי, ואם נפתח אהבה בליבנו כלפי אדם אחר - גם לבו ירגיש ויתעורר לאהוב אותנו.

אבל נשאלת שאלה מעשית: **איך אפשר לפתח בלב רגשות כאלה, במיוחד כלפי מי שקשה לנו מולו?** כאן נכנסת הבנה בסיסית: **מחשבה יוצרת רגש**. ככל שנחשוב שוב ושוב - בהתלהבות ובכוונה - מחשבות חיוביות כלפי אדם מסוים, כך יתעוררו בליבנו רגשות חיוביים כלפיו. ומה שבתוכנו - יופיע גם בליבו של האחר.

שלבי התרגיל:

- 1. הכרת הטוב** - כתיבה או מחשבה על טובות שקיבלנו מהאדם הזה לאורך השנים.
- 2. איתור תכונות טובות** - ראייה מודעת של נקודות חיוביות באופיו.
- 3. סגנון ודין לכך זכות** - פרשנות חיובית למעשים שנראו לנו

טור הרבנים

אמונה וביטחון

על ידי הרב רפאל שרעבי הי"ו-רב בית כנסת במושב צפרירים
קיים שיעור תורה ביום שני ורביעי צמוד למנחה-ערבית,
ומניין שחרית 6:15 בבוקר מתארגנת כל יום

ידיעת היום והשבות אל לבבך.

עם ישראל מאמינים ובני מאמינים, שמחים בעבודת ה' ומצפים לגאולה שתבוא מהרה.

הידיעה במושג "עם הנבחר"

כידוע יש מציאות שיכולים להכחיש, ויש מציאות שממש אי אפשר להכחיש.

לדוגמא, האימרה אפשר לשקר לחלק מהאנשים כל הזמן או לכולם חלק מהזמן אך לא לכל האנשים כל הזמן.

יש שאינך יכול להכחיש. למשל נשיא אמריקה גורג ושינגטון ראו אותו מליוני אנשים וזו עובדה שכל העולם מדבר עליה ואף אחד לא מכחיש אותה.

במעמד הר סיני היו שלושה מליון איש שבו ה' דיבר עם כולם.

אנו חוגגים את חג שבועות עד היום.

הוכחה נוספת והגיונית, יש דתות אחרות כמו הנוצרים הקתולים והמוסלמים, ואף אחד מהם לא מכחיש את מעמד הר סיני. אם נשאל אדם שהיה בבאר שבע, האם באר שבע קיימת? אתה מאמין או יודע? ודאי יאמר **"אני יודע"**.

אם נשאל אדם שלא היה בניו זילנד האם היא קיימת? הוא יאמר **"אני מאמין"**. עם ישראל יודעים ש ה' קיים. **כי כולנו היינו באותו במעמד**.

ה' לא השאיר אותנו בחושך לעשות כרצוננו אלא נתן לנו הוראות יצרן.

ניקח לדוגמה סיר לחץ יש לו הוראות יצרן. מחשב יש לו ספר שלם של הוראות שאם לא יעבוד לפי הספר יתקלקל.

האמונה משפיע עלינו רק כאשר נכניס אל ליבנו על ידי תפילה ובטחון שהכל מאתו יתברך.

למשל:

אם שוטר תפס אותך על מהירות מופרזת ונתן לך קנס 500 שח, יש בידך שלוש אפשרויות.

"אני מאמין"
עם ישראל
יודעים
שה' קיים.
כי כולנו היינו
באותו במעמד.

(א) תכעס תשקר ותריב עם השוטר

(ב) תתחנף לשוטר שיוותר לך.

(ג) מודה באשמה מודה לה' יתברך שישמור עליו שלא יעשה תאונה.

אם תבחר בשניים הראשונים, לא עמדת במבחן האמונה. ואיך בעל אמונה מתנהג?

הוא בוחר באפשרות השלישית.

יהודי מאמין גם חושב מה עליו לשפר, ועושה חשבון למה הגיע לי קנס. הרי הרבה פעמים נסעת מהר ולא נתפסת. אולי לא הרווחת כסף ביושר? אולי לא נתת צדקה לעניים כפי כוחך.

יהודי שעושה חשבון נפש על כל מקרה שלו, הוא המאמין!

ויהי רצון שנתחזק באמונה שהכל מאתו יתברך בוטחים בו

שבת שלום ומבורך

הרב אברהם אביטון שליט"א
מוסר שיעור כל יום שלישי
בביתם של הדס ודודו ג'נו

אמונה וביטחון

סוד האמונה

זה להאמין שהקדוש ב"ה שברא את העולם, ואין שום דבר נסתר ממנו. כל רגע נתון הוא מנהיג את העולם לפרטי פרטים, ודאגתו ואהבתו אלינו היא בלתי ניתנת לתפיסה! ולמי שיפנים את זה בהחלט שיש על מי לסמוך

אז למה יש כל כך הרבה רונדלים ושינויים באמונה?

אמונה היא בגדר מחשבת הלב החזקה המאפיינת את השקפותיך ומעניקה לך התעלות רוחנית. אבל אם אתה מגושם ומחובר להנאות ומתירנות לא תחשוב מאומה, וגם אם תחשוב תראה את הכול בעין של משא ומתן, מה אני נותן לו ומה אני מקבל בתמורה

סוד האמונה הזאת מובא באור החיים

הקדוש פרשת בשלח. כשיצאו

ישראל ממצרים לפני שנקרע

הים היו המצרים מאחור והים

מלפנים, והייתה הרגשה של

חוסר אונים. חלק מהעם

נתמעט האמונה, ומאותם

הרגעים עמדה מידת הדין

וקיטרגה, ונבדקו מעשיהם

ולא היה ניתן להכריע את הכף

לזכות או לחובה. אז אמר להם

הקב"ה שיש עצה להגביר צד הרחמים,

והיא להתעצם באמונה ועל סמך הביטחון

והאמונה יוכרע הכף לטובה.

נמצא שהאמונה, שתמיד צריכה תחזוקה היא המייצרת

את הישועה

ולפי זה הפשט הפסוק צדיק באמונתו יחיה זה לא רק סיפור על הצדיק שחי באמונה אלא זה סיבה למה הצדיק זוכה לחיות בגלל שהוא יודע שהאמונה מביא חיים, והמקרא כך צדיק באמונתו, יחיה.

ולסיכום המאמין מוריד מעליו מידת הדין ומושך אליו שפע וזוכה לחיים ברוגע ושלווה ובשתי מילים "שלווה הבוטח"

"צדיק באמונתו יחיה" (חבקוק ב:ד), כלומר אדם צדיק חי באמונה. משמע מהפסוק שהאדם שאינו צדיק אין לו אמונה, וזה לא יתכן, כי הרי האמונה מושרשת בליבו של כל יהודי, ומעשים שבכל יום באנשים שרחוקים מלהיות "צדיקים" כשנמצאים בצרה אמיתית כשהם חסרי אונים מתמלאים באמונה ומדברים אל ה'. ולדוגמא, ראו את סיפורם של שורדי השבי בעזה כמה האמונה הייתה יסוד להישרדותם - אז האם אמונה רק לצדיקים או גם לפשוטי העם?

ובאמת שהאמונה זה דבר מאוד פשוט, אבל כמה שהיא פשוטה ככה היא עמוקה ויש בה מדרגות רבות.

לדוגמה כשאתה נצרך למשהו מסוים, ומבקש

מה, כשתתמלא בקשתך אתה מרגיש

את הקב"ה שמיטיב איתך, וכמו

שכתוב בפסוק "להגיד בבוקר

חסדך ואמונתך בלילות".

כשהכל מאיר כמו בוקר אז

בוודאי רואים וגם מודים לו,

אבל כשמגיע הלילה כלומר

החושך ואתה צריך ישועה

ופונה אליו ואינך נענה, פה

אתה צריך ואמונתך בלילות,

להאמין שתבוא הישועה, ומה שלא

הולך טוב זה מצוין עבורי וסוג של אמון.

ומעשה שהיה לפני כחודש כשהשתוללה שריפת

ענק הראשונה וקצב ההתפשטות האש הייתה 8

מטר בשנייה, פונו הישובים מסילת ציון, אשתאול,

ובית מאיר עד שלבסוף כובתה האש. התוצאות היו

שהשריפה ליחכה למרגלות היישובים ונשרף המון

חורש טבעי, בהחלט לא נעים. אבל שבוע לאחר מכן,

כשפרצה האש הגדולה והיה אובדן שליטה טוטאלי

ופונו שבעה משובים, בחסדי ה' מסילת ציון ואשתאול

לא נפגעו בכלל, בזכות השריפה המקדימה בשבוע.

לפעמים מה שנראה רע זה הכנה לטוב

הבה נתבונן מה זה אמונה אמיתית. אמונה אמיתית

כִּי לֹא בְּמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ

(תהלים פרק מט)

"אסביר לכם הכל!" פתח היהודי, וסיפר את סיפור חייו המדהים.

אותו ואת שמונת אחיו היתומים, גידלה אימם האלמנה בליטא, בעיר סמוכה לפוניבז'. הם חסכו לחם מפיהם, על מנת להאכיל את העגלה הקטנה, כדי שתגדל ותיתן חלב, אזי יוכלו למכור את החלב ובכסף שירותיו ישכרו מלמד.

בינתיים, לא נתנה העגלה חלב, ותורה - מה תהא עליה?

שכרה האלמנה מלמד על חשבון החלב העתידי שבוא יבוא. חלף חודש וחלב אין. פרצה האלמנה בבכי מר והבטיחה למלמד שהוא יהיה הראשון שיהנה מתנובת העגלה. חלף חודש נוסף והמלמד הודיע שיש לו הצעת עבודה עם כסף מזומן, ולא עם חלב עתידי. גם לו יש ילדים להאכיל והוא נאלץ להפסיק ללמד את היתומים.

האלמנה ניצבה מולו רועדת, מעיניה זלגו דמעות, והכריזה בנימת ניצחון: "קח לך את העגלה במתנה, ותלמד את הילדים שלי תורה בכל שוויה, ובהמשך השם כבר יעזור..." בלב כבד נטל המלמד את העגלה. האלמנה והיתומים נותרו ללא משען אך עם תורה.

"כך חניכה אותנו אמא", סיים היהודי, "וכאשר שמעתי שלאחר המלחמה קמתם להעמיד מחדש את התורה בארץ ישראל, החלטתי לצעוד בדרכה. מכרתי את כל אשר לי, רשמתי את כל הסכום על הצ'ק ועברתי להתגורר כאן.

בשל הסכום הגדול שתרמתי, ידעתי שתבואו הנה, אך דעו לכם שזוהי התרומה האחרונה שלי..."

(מתוך 'מידות והנהגות טובות' - הרב יחיאל מיכל שטרן)

לפני שנים רבות נערך דינר עבור ישיבת פוניבז' בעיר יוהנסבורג שבדרום אפריקה. למחרת בצהריים התפנה ראש הישיבה מרן הגאון רבי יוסף שלמה כהנמן זצוק"ל, לפתוח את המעטפות, אחת מהן הצליחה להפתיע את כל הנוכחים באותו מעמד בשל הצ'ק בעל סכום העתק שהכילה.

בימים ההם לא נהגו להדפיס את שם בעל החשבון על הצ'קים, והנוכחים לא ידעו לזהות את החתימה על מנת לבקר בביתו של התורם הנכבד. מרן הרב מפוניבז' ביקש לברר את זהותו של התורם. פנו לבנק וכעבור שלושה ימים סיפק הבנק את פרטי התורם ואת כתובתו המדויקת. הסתבר שהוא מתגורר במרחק של שמונה שעות נסיעה ברכבת מיוהנסבורג. אך לא אדם כמרן הרב מפוניבז' יירתע. כאשר הגיע מרן הרב כהנמן לעיר, ביקש מנהג להביאו לכתובת הרצויה.

הנהג החל בנסיעה ועזב את העיר, גם כאשר הגיע לפרברים לא עצר אלא המשיך והמשיך. תמה מרן הרב מפוניבז' באוזני הנהג, לאן הוא לוקח אותו הרי לא יתכן שהגביר הגדול מתגורר באיזה מקום נידה, אך הנהג טען בתוקף שהוא נוסע לכתובת המדויקת.

בסופו של דבר, נכנס הנהג לשכונה מוזנחת של פחונים, ושם עצר: "הנה הבית!" הצביע על מבנה עלוב שלא הזכיר כלל מראה של בית.

מרן הרב מפוניבז' ביקש ממנו להמתין, שכן חשש להסתובב לבדו במקום כה עזוב ומוזנח. דפיקה בדלת ובעל הבית ניצב מולו. היה זה יהודי ליטאי נמוך קומה עם זקנקן שהכריז בקול: "ידעתי שתבואו לכאן".

מי הוא זה ואיזהו, איך ידע שאבוא לכאן, ומדוע הוא מתגורר בצריף עץ? תעלומה רודפת תעלומה...

שאלות אקטואליות בחיי היום-יום (מתוך ספרי "אמרי חושן")

האם חייב או פטור?

יש לדעת קודם שבענייני נזיקין יש כלל "אדם מועד לעולם", פירוש שאדם שהזיק לאחר גם במזיד וגם בשוגג חייב, ופטור רק אם זה אונס גמור.

לפי זה אדם שיוצא מהרכב ולא מרים את בלם היד בהכרח שהרכב ידרדר אם חנו את הרכב במצב של ירידה, ולכן אף שהוא שכח אין זה אונס אלא שוגג וחייב לשלם על כל הנזקים שנגרמו מזה בין לרכבים אחרים ובין לבני אדם שנפצעו.

דין ג'. מה זה נקרא לכבד את ה'?

יש מצוה מהתורה (ויקרא יז:ג) שמי ששוחט חיה או עוף צריך לכסות את דמה בעפר, ובגמרא (חולין פו) דרשו על המילה "וכסהו" שכתוב שם, מלמד שלא יכסה ברגליו אלא בידיו, והטעם בזה שלא יהיו המצוות בזויות בעיניו, שמכסה את הדם ברגלו זה ביזוי למצווה. וכך נפסק להלכה ע"י מרן ביורה דעה סימן כח.

אמר רבי שמעון בר יוחאי אמר הקב"ה אם כיבדת את מצוותי כיבדת אותי. אדם יכול לעשות הרבה מצוות, השאלה אם עושה אותם כדי להתפטר או בגלל שזה חשוב לו ויקר בעיניו לכבד את ה' ולעשות לו נחת רוח. החיד"א כותב שכל פעם שהוא לומד הלכה זו הוא נחרד, ומדוע? כיוון שאדם צריך לשים לב שכל פעם שעושה מצוה שלא יהיה בגדר המצוות בזויות בעיניו.

לדוגמא (נתפוס שתי דוגמאות, אבל יש המון כאלו):

המניח תפילין של ראש ישים לב שלא יתפוס בקשר של התפילין בלבד וכל בית התפילין נפולות בזמן הזה, אלא יגביהו ויתפוס גם אותם עד שיניח אותם בראשו.

יש אנשים שמתעצלים לקום ולעשות מים אחרונים ולכן הם מחבקים את אצבעותיהם על בקבוק קר שיש לו אדים, לעשות בצורה כזו מים אחרונים זה בזיון למצווה. ישמע חכם ויוסף לקח.

שאלה א.

האם מותר לדבר או לחשוב דברי חול בשבת?

נאמר בפסוק "אם תשיב משבת רגלך עשות חפצריך ביום קדשי וקראת לשבת עונג לקדוש ה' מכובד וכבדתו מעשות דרכיך ממצאו חפצך ודבר דבר, אז תתענג על ה'" (ישעיה נח ג).

חכמים למדו מפסוק זה שחלק ממצוות השבת היא להשיב את הרגלים ממקומות שמותר ללכת בימות החול שלא ללכת לשם בשבת, לדוגמא אדם שיש לו שדה או בית בבניה ורוצה ללכת שם בשבת לבד או עם משפחתו כדי לבדוק ולראות מה צריך לעשות, אפילו אם לא ידבר כלום אלא מספיק שיחשוב על זה, אסור.

ומעשה בחסיד אחד שיצא לתוך כרמו לראות מה היא צריכה, ומצא שם פרצה וחשב לסגור אותה לאחר השבת, וכשתפס את עצמו שחשב על זה בשבת החליט שהוא לא יסגור את הפרצה, הקב"ה זימן לשם בדרך נס גלוי אילן שכולו קוצים ובכך נסתמה הפרצה, ולא רק נסתמה הפרצה אלא שזה היה אילן

שמוציא פירות "צלף" והיה מתפרנס מאותו אילן כל ימיו.

מכאן למדנו שאמנם כתוב בפסוק "ודבר דבר" שרק דיבור חול אסור בשבת אבל לחשוב מותר, אבל מי שגם במחשבה לא חושב דברים של חול בשבת, הקב"ה יעשה עמו נסים גלויים בענייני הפרנסה.

דין ב'. מי ששכח להרים את בלם היד והאטו הדרדר והזיק.

מעשה שהיה באחד שיצא מרכבו ושכח להרים את בלם היד וכתוצאה מזה הרכב הדרדר אחורה והזיק לרכב אחר שעמד שם או שהזיק לאדם שהיה בדיוק מאחורי הרכב

פינת השבת שלי

הרבנית
יעקובי תחי'

שלום לכן נשים יקרות וחשובות!
והנה אנו ב"ה בעלון נוסף הולכות ומוסיפות טעינה
בעבודת השם בכלל ויום שבת בפרט והפעם:

קבלת שבת

מתי יגיע בני אהובי?

כך אנחנו צריכות להתכונן לשבת, בכל יום נכין משהו כדי שביום שישי יהיה בעזרת השם רגוע לקראת בואה של המלכה.

עד כאן לעלון זה, בעזרת השם בעלון הבא נלמד יחד איך לצמצם עבודות במהלך השבוע לקראת שבת מלכתה.

הערות והערות יתקבלו בברכה תמונות יזכו בפרס

מעריכה אתכן מאוד יעקובי מרים

כל קדושת השבת
השפעותיה וברכותיה כפי
שכתבנו במאמר הקודם
מתחילים בערב שבת

כותב הרמב"ם (הלכות שבת פרק

ל'):

שני דברים נאמרו בשבת מדברי סופרים
והן מפורשים ע"י הנביאים: כבוד ועונג שנאמר וקראת
לשבת עונג ולקודש השם מכובד

איזה כבוד?

שאמרו ז"ל שמצווה על אדם לרחוץ פניו ידיו ורגליו
בחמין בערב שבת מפני כבוד השבת יתעטף בציצית
ויושב בכבוד ראש מייחל לקבלת פני שבת כמו שהוא
יוצא לקראת המלך וחכמים ראשונים היו מקבצים
תלמידיהם ומתעטפים ואומרים "בואו ונצא לקראת
שבת המלך"

השבת היא מציאות חיה קיימת, אנחנו יוצאים לקבל
פניה וגם מלווים אותה בצאתה וקשה פרידתה!
והיא המצווה היחידה שאנחנו מברכים
ומקבלים את פניה.

בואי כלה בואי כלה

בשונה משבת אנחנו לא מקבלים בברכה את הסוכה
לולב או מצה ושאר המצוות בנוסח בואי לשלום.
לשבת צריך לצפות בכיסופים וגעגועים כאמא
שהולכת לפגוש את בנה לאחר זמן רב שלא פגשה
אותו.

היא מכינה עוגות ומגדנות, מסדרת את חדרו מציעה
מיטתו, מתרגשת ואף מדי פעם מוחה דמעה של
געגוע והתרגשות לקראת בואו, מכינה תבשילים
שבנה מאוד אוהב.

הנה מגיע היום הכול מוכן והיא גם מכינה את
עצמה, לובשת בגד המיוחד ליום זה והכינה שלטים
על הדלת ויושבת וממתינה לו בהתרגשות עצומה,

**מתנה
טובה
יש לי
בבית
גנזי
ושבת
שמה**

ע"י הרבנית המוסרת שיעור
קבוע במושב תירוש וגפן

אשת חיל

רגע למחשבה...

לנו בחיים מתוכנן בדיקדוקי הדקדוק והכל לטובתנו, גם אם בעיניים שלנו זה נראה כדבר רע תמיד נזכור שכל מה שה' עושה זה רק לטובה ולעתיד לבוא עוד יתברר ויתבהר לנו ונראה את הטוב בכל דבר.

ואת מכירה את האופי שלי ...מיד קפצתי באמצע דבריה...
אנחנו מאמינות...אין לנו ספק שכל מה שה' עושה זה לטובה...

והרבנית המשיכה...ברור שה' רואה את ההתקדמות של כל אחת ואחת מאתנו בקיום המצוות, אבל ה' רוצה את הלב שלנו, כלומר שנתחזק באמונה אמיתית...לא רק בדיבורים ובמילים ובזמנים טובים אלא אפילו ברגעים הקשים בחיים כמו בסיפור שסיפרנו, שהיועץ נזקק לבור...ומבין שסופו קרב ובא...איוזה דבר טוב יכול להתרחש פתאום...הוא הולך להרקב בבור בלי אוכל ומים...למעשה המחשבה הראשונה שעולה היא...שאין תקווה...אבל הוא בעל בטחון ואמונה לא רק בדיבורים ובזמנים נוחים וטובים ולכן הוא מראה לה' שהוא יודע ומאמין שהכל לטובה וה' יחלץ אותו מן הצרה הזו במהרה...ועוד מצליח לשיר ולשמוח במצבו העגום והנורא...ולכן ה' שולח לו את הישועה...

ובואו נעצור לרגע מחשבה על עצמינו...ועל התקופה העכשווית בה אנו חיים...כשהניסיונות אינם פוסחים על אף אחת...שהצרות נופלות עלינו בצורות...שנזכור ושנאמין שה' אוהב אותנו אהבה עזה ורוצה רק בטובתנו ושכל מה שקורה לנו הכל מאיתו יתברך ואין שום דבר רע או לחינם, אין אדם שאינו עובר מסלול חיים מאתגר...אבל כשנגיע ליעד הרצוי נזכה להגאל כפרט וכעם, כלומר הגאולה כנראה מתעכבת כי ה' רוצה לראות את האמונה האמיתית שלנו...את החיבור אליו בכל מצב ובכל שעה...ואם נזכה להאמין בכך באמת באמת, תשתנה לנו כל הפרספקטיבה והמבט על החיים...פתאום יהיה יותר קל להתחזק במצוות, להתפלל יותר בכוונה, נראה את הבעל באור חיובי, צער גידול הילדים יראה פתאום כחוויה מרנינה וככלל נצליח בקלות לחייך לכל אדם כי נדע שהכל מה' גם כשטוב וגם כשלא...ונזכור תמיד שזו המטרה לשמה הגענו לעולם...כל אחת שמתחזקת היא כח חזק אבל ביחד אנו כח איתן...ואז תגיע הגאולה לכולם.

ואז אמרתי לשיר... שהקשיבה לכל מילה בשקיקה...

אגלה לך סוד...אני משתתפת בשיעורים כבר כמה שנים וכמו תמיד...הרגשתי שהרבנית כאילו מדברת ישירות אלי...כאילו הכינה במיוחד עבורי את השיעור עם המסר החזק...המילים שלה היו כמו מים קרים על נפש עייפה וצמאה...הניסיון שאני עוברת בחודשים האחרונים גרם לי לדכדוך ותחושות מתסכלות של... 'למה לי'... 'למה תמיד עליי נופלות כל הצרות שבעולם'... ובמקום להודות לה' על כל הטוב התחלתי למצוא את עצמי מתלוננת ומתאוננת כל היום על מצבי...ואז באמצע השיעור... החלטתי שאני משנה כיוון...במקום להסתכל על חצי הכוס הריקה להתלונן ולהתמרמר אקבל על עצמי להגיד מזמור לתודה ואתחזק בהשקפה הנכונה ולא רק במילים בעלמא... שכל מה שה' עושה הכל לטובה...ומחשבה למעשה...מיד אמרתי תודה לה' שזיכה אותי לשמוע את השיעור ולהפנים את המסר לכל החיים...ומשם כבר לא יכולתי להפסיק...הרגשתי שיש לי כ"כ הרבה דברים שצריך להודות עליהם...וכמו תמיד אני כבר מחכה לשיעור הבא...

שירי ורבקי שתי אמהות צעירות שגרות במושב, מגיעות אחת לשבוע לשיעור תורה, נפגשו אחה"צ בגינה הציבורית...
הזאטוטים הקטנים משחקים במתקנים ולהן נשאר להחליף כמה מילים...

שירי פותחת ומספרת...השבוע לא הגעת לשיעור וממש חבל...
כי הרבנית העלתה נושא חשוב מאד.

השאלה הייתה: "מה לדעתנו הבקשה המשותפת לכולנו?"

כולנו ענינו ביחד שאנו מתפללות לגאולה ומבקשות מה' שישלח את משיח צדקנו ויגאל אותנו במהרה, שיחזיר את השבויים ושנגבור על כל אויבנו ושיהיה רק טוב בעולם.

אז היא המשיכה: "אם כולנו מבקשות את אותה בקשה איך ייתכן שה' לא עונה לנו מיד? למה הוא מתעכב מלשלוח את המשיח?"

היה רגע דומיה...כולנו שתקנו...לא ציפינו לכוז התקלה...אבל אז ציפי המבריקה הצילה את המצב ואמרה...שכנראה עוד לא מגיע לנו וה' מחכה שנתחזק בעוד מצוות ונמלא את הכוס בעוד תפילות.

אבל אז הרבנית אמרה שכל ישראל מלאים כרימון במצוות...אפילו תסתכלו על עצמכן...אתן כל הזמן מתחזקות ומתקדמות ונתנה דוגמאות על כל אחת מאיתנו כמה היא משקיעה בעבודת המידות ובתפילות. אז למה ה' מחכה. ואז הרגשתי שאני מתבלבלת...לא הבנת...איך אפשר להתחזק אם לא במצווה...

והרבנית קלטה את התגובה שלי והתחילה כהרגלה לספר סיפור שיבהיר את המשמעות והכוונה של אותה שאלה... (הסיפור מופיע בספר אוצר הדרשות הקצר)

מעשה במלך שהיה לו יועץ שכל הזמן היה אומר 'הכל לטובה'. יום אחד יצא המלך עם היועץ לצוד ביער ולפתע השתחרר חץ אחד ונכנס בטעות ברגל של המלך... תוך כדי חבישת הרגל המלך צועק מכאבים...והיועץ מפזם לעצמו 'הכל לטובה הכל לטובה'...עכשיו המלך כבר התרגז...מה יש פה לטובה...אתה לא רואה שכואב לי ואני סובל...והיועץ ממשיך לזמר...הכל לטובה...ואז המלך הורה ליועץ לחפור בור עמוק וכססיים היועץ לחפור את הבור דחפו המלך לתוך הבור ואמר...עכשיו תשאר בבור...ושיהיה לך לטובה.

המלך המשיך לדרכו ביער והיועץ נשאר תקוע בבור...פתאום התנפלו על המלך קבוצת קניבלים ורצו לבשלו אבל פתאום הבחינו בפצע המדמם ברגל...מי יודע אולי הפצע מזהם...הם אוכלים רק בשר בריא ולכן שיחררו אותו.

המלך כבר הבין שכל הפציעה אכן היתה לטובה...כי אם לא היה נפצע הקניבלים היו אוכלים אותו...ומיד חזר לבור... והופתע לשמוע מרחוק את היועץ ממשיך לשיר 'הכל לטובה הכל לטובה'...ולא הבין...למה אתה חושב שהכל לטובה אם אתה תקוע בבור?

אמר לו היועץ-אם אני הייתי איתך הקניבלים היו משחררים אותך בגלל הפציעה ואוכלים את הבשר שלי...

ברור שה' מצפה מכל אחת מאיתנו שתתחזק במצוות ובתפילות אבל בדור שלנו הכי חשוב זה שנתחזק באמונה, בהשקפה ושנבין ונפנים שה' מתכנן בצורה מסודרת הכל וכל דבר שקורה

כחוש מורשקהניץ

פאת: אבימי
כתב: דן ברלב

צהלך הסיפור:

הכומר אוסקר טון, דמות אנטגוניסטית מרכזית בסיפור, שונא יהודים ידוע המנסה בכל כוחו לחבל בהצלחתו של מושקפיץ ובמעמד הקהילה היהודית בעיירה. הוא רואה בהמצאת השעון איום על תוכניותיו לשמר את השליטה וההשפעה שלו על האוכלוסייה המקומית. אוסקר טון מגייס את עוזרו הנאמן והערמומי, מרלו, למזימה סבוכה להרוס את השעון. אחת התחבולות הראשונות היא הפצת שמועה שהשעון מסוכן ויכול לגרום נזק למשתמשים בו. הכומר משתמש ברטוריקה פומבית כדי להציג את מושקפיץ כממציא רשלן ואפילו מסוכן. בהמשך, הכומר מחליט לפעול ישירות ומנסה לפרוץ לבית המלאכה של מושקפיץ בלילה כדי לגנוב או להשמיד את המנגנון המרכזי של השעון. הוא שולח את מרלו עם כלי פריצה ותוכנית מפורטת, אך מושקפיץ, שהבין מראש את כוונותיו, מתקין מלכודות שמסכלות את הניסיון.

בואו ביחד מידי חודש ללוות את הדמויות למקומות המסתורים ולעזור למושקפיץ לטרפד את מזימותיהם של המתנכלים אליו.

בין הכותרים נכונה יוגרל פרס שווה ערך יפה.

תשובות ניתן לשלוח בוואטסאפ למס' 055-9338682 // או במייל: 1@belevechad.org

במושב בקוע התקיים חוג כדורגל בימי רביעי. עמי ויוני הם שני נערים שמשתתפים בחוג. תוך כדי משחק עמי דחף את יוני ושבר לו את השעון שהיה על ידו. יוני תובע את עמי את דמי השעון, כדבר המובן מאיליו לשניהם. אך עמי גילה שלשעון של יוני ישנה אחריות על שבר, ואם יגש לחנות השעונים עם האחריות, יקבל שעון חדש. לכן עמי טוען שהוא לא חייב לשלם כי יש אחריות על השעון. יוני לעומתו טוען שזה לא אמור לעניין אותו, וכיוון ששבר, הוא חייב בכל מקרה. **עם מי הדין?**

שמות הזוכים על חידון עלון חודש אייר | אודל חלק | צלפון, אודל רביץ | בית אריה, יוסף אפרים | מחסיה

שמות העונים על החידון עלון חודש אייר:

ישעי | אחיה זיזו, נריה גמליאלי יהונתן יחיא אליה רצאבי **נחם** ניתאי דוד הילל ישי יהודה צברי רזיאל אוחיון, **מחסיה** | ינון אפרים נחמן בן הראש ינון שבת נריה בן שבת **צלפון** | ליאל אבוקרט אורן כהן לידור וקרט רן אסייג גיל דרומי ליאור כהן **שתולים** עוז אלזרקי נהוראי שוקרון אופק אשטר **בית אריה** | מתן מזרחי נתאי קינן רפאל דמתי הלל רביץ נריה רביץ **רמות מאיר** | יוני בית אריה נועם יעקב עמרני **ותודה למדריכים שמסרו השמות למשרד, הרבנים משה אלחדיף, אברהם י אליהו, שלום דרחי, ישראל טל, אהרן לוינגר**

תמונות נוסטלגיה מהתקופה הראשונה של ארגונינו "בלב אחד לאחדות"

מי בתמונה?

* האם אתה או יקירך נמצא בתמונה? אנא צור קשר עם המערכת (עמוד ראשון) ונשמח לשוחח

צפרירים טבת 2020
בצריף של דודו

צפרירים חנוכה 2019
הרב בורוכוב

צפרירים
12.2008